

Šolska mladina

o šeststoletnici

presvetle cesarske rodovine

Habsburške

n a K r a n j s k e m .

(1283. — 1883.)

V Ljubljani, 1883.

Natisnil in založil Milic.

I.

Veličanstveno.

Vglasbil **L. Belar.**

Ve - se-lje ču - je se pov - sod, Ob - ha - ja se slo-ves-ni

god, Čez hri-be, do-le se gla - si: „Ce-sar-ja naj nam Bog ži-

ví! Ce - sar-ja naj nam Bog ži - ví!“

Stotine let minulo je,
Da Kranjec drúg je Avstrije;
Viharjev se nikol' ni bal,
Cesarju zvest je zmir ostal.

Sinovi zvésti tudi mi
Za vselej bomo Avstriji.
Zanašaj se na nas, vladar:
Življenje, kri Ti damo v dar!

Razlegaj rádot se povsod,
Praznujmo zdaj veseli god,
Čez hribe, dóle naj doní:
Cesarja naj nam Bog živi!

A. Praprotnik.

II.

Narđušeno.

Vglasbil **L. Belar.**

Rádost z li-ca nam ža - ri se Z njo zje-di-ni se lju-bav.

Nekdaj hra-bri v pol-nej si-li Zá - Te bo-mo sta-li mi,

Iz sr-ca pa nam gla-si se Krep-ko k Te-bi naš po-zdrav.

Te-be bo-mo, dom bra-ni-li, Te-bi kri dar' - va-li vsi.

Šib - ki smo, in mla-da le - ta Než-no nam le - pó cve - tó;

Čvr-sti, glej, smo tu - kaj zbra-ni; Čuj, vla-dar, nas, dič - ni, čuj!

A lju-bav do Te-be své-ta Pol-ni nam sr - cé mla - dó.

Bog nam v sla-vi Te o - hra-ni! Bog do-mov-je nam va - ruj!

Funtek.

